

Arrest

nr. 237 254 van 19 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

beiden wettelijk vertegenwoordigd door hun moeder: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend in haar hoedanigheid als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 12 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. JACOBS *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.D. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bent etnisch Albanees en afkomstig uit Cacak, Servië. Je moeder is H.A. (...) (O.V. X). Zij diende op 21 maart 2018 in naam van zichzelf, jou en je jongere zus Q.A. (...) (O.V. X) een verzoek om internationale bescherming in. Daarbij verklaarde ze het volgende. Je moeder is een Servisch staatsburger van Albanese origine afkomstig uit Norçë (Preshevë). Toen ze 20 jaar oud was, begon ze een relatie met A.H. (...), een man uit Rahovicë, een naburig dorp. In 2009 ontdekte je moeder dat ze zwanger was. Omdat A. (...) gehuwd was en kinderen had met zijn wettelijke echtgenote en deze niets mochten weten van hun relatie en haar zwangerschap, besloot hij om je moeder mee te nemen naar Cacak in Centraal-Servië. Op 26 november 2009 beviel je moeder van jou, D. (...), maar zij gaf je geboorte niet aan bij de Servische autoriteiten. A. (...) sloot haar de daaropvolgende maanden op in hun woning in Cacak omdat hij niet wou dat iemand jouw bestaan te weten zou komen. Hij dreigde er zelfs mee jou naar een weeshuis te brengen. Eenmaal bracht hij je moeder een messteek toe. Na zes maanden was de maat vol voor je moeder en keerde ze terug naar haar familie in Preshevë. Ze bleef steeds binnenshuis uit vrees voor A. (...). A. (...) kwam nog enkele keren naar haar ouderlijke woning om jou op te eisen. Zijn bezoek onttaardde steeds in een ruzie met de familie van je moeder. Intussen had de gemeente Cacak contact opgenomen met de gemeente Preshevë om hen te informeren dat jij nog niet ingeschreven was in het bevolkingsregister. De gemeente Preshevë nam hierop alle formaliteiten voor haar rekening. Enkel de naam van je moeder werd vermeld op jouw geboorteakte en je nam bijgevolg ook haar familienaam over. Een jaar na haar breuk met A. (...) bracht de familie van je moeder haar in contact met M.A. (...), een Kosovaar die in Duitsland verbleef. Hun families regelden een huwelijk. Dit huwelijk werd niet op een officiële wijze bekrachtigd noch werd er, omdat je moeder reeds een zoon had, een traditioneel huwelijksfeest georganiseerd. Je moeder reisde wel naar Duitsland en trok bij M. (...) in. Al snel werd ze opnieuw zwanger. Na drie maanden diende je moeder Duitsland alweer te verlaten omdat ze zonder een geldig visum niet langer in de Schengenzone mocht verblijven. Zes weken na haar terugkeer uit Duitsland hoorde je moeder dat M. (...) gearresteerd was en in Duitsland in de gevangenis zat. Op 19 mei 2012 werd je zus Q. (...) geboren. Een jaar of anderhalf jaar later werd M. (...) vrijgelaten uit de gevangenis en keerde hij terug naar zijn geboortestad Podujevë in Kosovo. Jullie gingen samen bij hem in Podujevë wonen. De relatie hield echter niet lang stand: M. (...) begaf zich in het criminele milieu, zat in de wereld van de prostitutie en wou uiteindelijk ook je moeder inzetten om op deze wijze geld te verdienen. Je moeder zag dit absoluut niet zitten en eind 2014 keerde je moeder na zeven of acht maanden in Kosovo gewoond te hebben samen met jou en je zus terug naar Preshevë. Haar vader overleed in diezelfde periode. Omdat A. (...) nogmaals jou D. (...) kwam opeisen en ermee dreigde om jou naar een weeshuis te brengen, vertrok je moeder in januari 2015 naar Duitsland. Ze verzocht aldaar om internationale bescherming. Tijdens haar verblijf in Duitsland las je moeder op het internet dat A. (...) aan de grens tussen Hongarije en Servië was aangehouden omdat hij een hoeveelheid drugs bij zich had. Hij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van ongeveer vier jaar. Ze las op het internet ook dat hij normaliter in augustus 2018 zou vrijkomen. Na acht maanden in Duitsland verbleven te hebben werd je moeders verzoek om internationale bescherming afgewezen en keerde ze vrijwillig terug naar Servië, alwaar ze ging wonen in haar ouderlijke woning waar ook haar broer en zijn gezin verbleven. Gedurende twee en een half jaar had ze een rustig leven en had ze geen enkel contact meer met A. (...) en M. (...), de vaders van jou en je zus. Hoewel jullie allen een sociale uitkering kregen van de gemeente Preshevë, had je familie het financieel niet gemakkelijk omdat zowel je grootmoeder, de broer van je moeder als diens echtgenote medische problemen kenden. Vooral je nonkel wou een rustig leven leiden en hij was dan ook niet geheel gediend van jullie aanwezigheid. Meermaals schold hij je moeder uit en verschillende keren gaf hij haar een mep. Om de situatie te laten bekoelen ging je moeder vaak op bezoek bij haar twee zussen of bij de schoonfamilie van haar broer in Macedonië. In maart 2018 liet haar broer je moeder verstaan dat jullie niet langer bij hen konden blijven. Je moeder verliet hierop haar ouderlijke woning samen met jou en je zus. Jullie verbleven gedurende een week afwisselend bij haar twee zussen. Daarna overnachtten jullie nog een aantal keer in een hotel. Je moeder besloot om Servië opnieuw te verlaten en op 17 maart 2018 nam ze samen met de bus naar België. Ze verzocht uiteindelijk op 21 maart 2018 om internationale bescherming. Bij een eventuele terugkeer naar Servië vreesde je moeder nergens terecht te kunnen. Bovendien had ze schrik dat A. (...) jou zou afnemen en in een weeshuis zou steken. Ze wist niet of A. (...) in augustus 2018 is vrijgekomen uit de gevangenis. Op 21 februari 2019 nam het Commissariaat-generaal in het kader van het verzoek van je moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Enkele tegenstrijdigheden in de verklaringen van je moeder ondermijnden de geloofwaardigheid van haar problemen met jouw vader en die van Q. (...), die haar bovendien de laatste tweeëneenhalf jaar voor jullie vertrek naar België niet lastigvielen en die nooit legale stappen ondernamen om jullie te erkennen of het hoederecht of bezoekrecht te bekomen. Daardoor waren ook de problemen met haar broer niet aannemelijk. Daarenboven werd vastgesteld dat je moeder niet aannemelijk maakte dat, indien ze bij terugkeer naar Servië met haar ex-partners of haar

broer toch nog problemen zou krijgen, zij geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Tot slot bleek uit de verklaringen van je moeder niet dat zij bij terugkeer naar Servië nergens terecht zou kunnen of dat er in Servië voor haar geen of onvoldoende mogelijkheden zouden zijn om een zelfstandig leven uit te bouwen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen integraal bevestigd in haar arrest van 2 september 2019. Jullie bleven in België en op 4 oktober 2019 diende je moeder in jouw naam en die van je zus Q. (...) een verzoek om internationale bescherming in. Je verklaarde dat je niet naar Preshevë wil terugkeren omdat je moeder bang is dat je vader je zal meenemen en omdat jullie er geen huis hebben, je nonkel wil jullie niet in huis. Je moeder is van je vader gescheiden omdat hij met drugs werkte. In Preshevë werkte je moeder niet, hier in het opvangcentrum wel. Je vertelde ook dat in Preshevë het Servische leger passeert en je bang was dat ze jullie zouden meenemen, omdat jullie Albanezen zijn. Ter staving van je verzoek legde je enkele foto's neer waarop je vader is afgebeeld, een document van de gemeente Preshevë aangaande jouw inschrijving (dd. 17.05.2010), een document van de sociale dienst van Preshevë betreffende jullie gezinssituatie (dd. 21.09.2018) en een document van de lokale gemeenschap van Norcë aangaande de problemen van uw moeder (dd. 01.03.2019).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verzoek dd. 21 maart 2018, waarvoor de beslissing definitief is. Je moeder verklaarde bang te zijn voor je vader en de vader van Q. (...), en ook problemen te hebben gekend met haar eigen familie. Ze stelde door hen te zijn buitengezet en nergens terecht te kunnen. Jij verklaarde dat je moeder bang is voor je vader en dat jullie geen huis hebben omdat je nonkel jullie niet in huis wilde (CGVS, p. 2-3).

Wat betreft je verklaring dat je bang bent voor de Servische soldaten die passeren omdat jullie Albanezen zijn en de opmerking van je advocaat dat jullie tot een minderheid behoren (CGVS Q. (...), p. 3), wordt vastgesteld dat nergens uit de verklaringen van je moeder blijkt jullie ooit problemen kenden met de Servische autoriteiten. Aansluitend kan wat de algemene situatie in de regio Zuid-Servië betreft, verwezen worden naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 14 augustus 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20180814.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat deze regio inderdaad te kampen heeft met een doorgedreven militarisering, waarbij de aanwezigheid en het optreden van de Servische gendarmerie – een paramilitaire politie-eenheid die in 2001 werd opgericht – in het bijzonder heel wat weerstand oproept bij Albanese bewoners van de regio, die hen percipiëren als zijnde agressief en intimiderend. Dit is deels te wijten aan het feit dat zij zwaarbewapend in militaire uitrusting circuleren in de regio. Er zijn in het verleden ook gevallen geweest waarbij deze gendarmerie effectief haar boekje te buiten is gegaan in haar gedrag ten aanzien van Albanese burgers. Hiertegen werd uitvoerig en herhaaldelijk geprotesteerd. Lokale Albanese politieke leiders brachten dit meermaals ter sprake in hun contacten met de media en met nationale en internationale organisaties, alsook in hun overleg met de Servische regering. Aldus zijn uw verklaringen over (het algemeen functioneren van) deze gendarmerie niet in tegenspraak met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt.

Deze situatie geeft evenwel op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees voor vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet er sprake zijn van een individuele (gegronde) vrees voor vervolging. Jij en je moeder hebben zulks evenwel niet aannemelijk gemaakt, aangezien je moeder geen vrees voor de Servische autoriteiten aanhaalde.

De algemene situatie in de regio Preshehvë is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. In dit verband kan worden opgemerkt dat de veiligheidssituatie in de Preshehvë-vallei de afgelopen jaren over het algemeen rustig en stabiel is gebleven, enkele uitzonderlijke incidenten niet te na gesproken die de spanningen tussen de etnisch Albanese bevolking en de Servische overheid deden oplopen.

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De door jou neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. De foto's van je vader en het feit dat je hem kan aanwijzen bevestigen slechts dat jij weet hoe hij eruitziet (CGVS, p. 4). Het document van de gemeente Preshehvë aangaande jouw inschrijving (dd. 17.05.2010) en het document van de sociale dienst van Preshehvë dd. 21.09.2018 werden reeds door je moeder afgegeven in het kader van haar verzoek. Van het document van de lokale gemeenschap van Norçë dient de vraag gesteld te worden om welke reden je moeder het niet eerder afgaf, aangezien het gedateerd is op 1 maart 2019, terwijl de beroepsprocedure van haar verzoek lopende was. Het document heeft duidelijk een gesolliciteerd karakter: er wordt specifiek gevraagd aan de Belgische staat om haar steun te verlenen, het werd klaarblijkelijk opgesteld op vraag van je moeder en op basis van haar verklaringen, door een persoon met wie je moeder op Facebook bevriend is. Daarenboven gaat het inhoudelijk in tegen het document van de sociale dienst van Preshehvë, waaruit blijkt dat je moeder wel degelijk financiële steun ontving. De documenten kunnen dan ook niet volstaan om aan te tonen dat je moeder bij terugkeer naar Servië nergens terecht zou kunnen of dat er in Servië voor haar geen of onvoldoende mogelijkheden zouden zijn om een zelfstandig leven uit te bouwen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.Q. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bent etnisch Albanees en afkomstig uit Vranje, Servië. Je moeder is H.A. (...) (O.V. 8.611.850). Zij diende op 21 maart 2018 in naam van zichzelf, jou en je oudere broer D.A. (...) (O.V. 8.611.850) een verzoek om internationale bescherming in. Daarbij verklaarde ze het volgende. Je moeder is een Servisch staatsburger van Albanese origine afkomstig uit Norçë (Preshehvë). Toen ze 20 jaar oud was, begon ze een relatie met A.H. (...), een man uit Rahovicë, een naburig dorp. In 2009 ontdekte je moeder dat ze zwanger was. Omdat A. (...) gehuwd was en kinderen had met zijn wettelijke echtgenote en deze niets mochten weten van hun relatie en haar zwangerschap, besloot hij om je moeder mee te nemen naar Cacak in Centraal-Servië. Op 26 november 2009 beviel je moeder van jouw broer, D. (...), maar zij gaf zijn geboorte niet aan bij de Servische autoriteiten. A. (...) sloot haar de daaropvolgende maanden op in hun woning in Cacak omdat hij niet wou dat iemand het bestaan van je broer te weten zou komen. Hij dreigde er zelfs mee je broer naar een weeshuis te brengen. Eenmaal bracht hij je moeder een messteek toe. Na zes maanden was de maat vol voor je moeder en keerde ze terug naar haar familie in Preshehvë. Ze bleef steeds binnenshuis uit vrees voor A. (...). A. (...) kwam nog enkele keren naar haar ouderlijke woning om je broer op te eisen. Zijn bezoek ontaardde steeds in een ruzie met de familie van je moeder. Intussen had de gemeente Cacak contact opgenomen met de gemeente Preshehvë om hen te informeren dat je broer nog niet ingeschreven was in het bevolkingsregister. De gemeente Preshehvë nam hierop alle formaliteiten voor haar rekening. Enkel de naam van je moeder werd vermeld op de geboorteakte van je broer en hij nam bijgevolg ook haar familienaam over. Een jaar na haar breuk met A. (...) bracht de familie van je moeder haar in contact met M.A. (...), een Kosovaar die in Duitsland verbleef. Hun families regelden een huwelijk. Dit huwelijk werd niet op een officiële wijze bekrachtigd noch werd er, omdat je moeder reeds een zoon had, een traditioneel huwelijksfeest georganiseerd. Je moeder reisde wel naar Duitsland en trok bij M. (...) in. Al snel werd ze opnieuw zwanger. Na drie maanden diende je moeder Duitsland alweer te verlaten omdat ze zonder een geldig visum niet langer in de Schengenzone mocht verblijven. Zes weken na haar terugkeer uit Duitsland

hoorde je moeder dat M. (...) gearresteerd was en in Duitsland in de gevangenis zat. Op 19 mei 2012 werd jij, Q. (...) geboren. Een jaar of anderhalf jaar later werd M. (...) vrijgelaten uit de gevangenis en keerde hij terug naar zijn geboortestad Podujevë in Kosovo. Jullie gingen samen bij hem in Podujevë wonen. De relatie hield echter niet lang stand: M. (...) begaf zich in het criminele milieu, zat in de wereld van de prostitutie en wou uiteindelijk ook je moeder inzetten om op deze wijze geld te verdienen. Je moeder zag dit absoluut niet zitten en eind 2014 keerde zij na zeven of acht maanden in Kosovo gewoond te hebben samen met jou en je broer terug naar Preshevë. Haar vader overleed in diezelfde periode. Omdat A. (...) nogmaals je broer D. (...) kwam opeisen en ermee dreigde om hem naar een weeshuis te brengen, vertrok je moeder in januari 2015 naar Duitsland. Ze verzocht aldaar om internationale bescherming. Tijdens haar verblijf in Duitsland las je moeder op het internet dat A. (...) aan de grens tussen Hongarije en Servië was aangehouden omdat hij een hoeveelheid drugs bij zich had. Hij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van ongeveer vier jaar. Ze las op het internet ook dat hij normaliter in augustus 2018 zou vrijkomen. Na acht maanden in Duitsland verbleven te hebben werd je moeders verzoek om internationale bescherming afgewezen en keerde ze vrijwillig terug naar Servië, alwaar ze ging wonen in haar ouderlijke woning waar ook haar broer en zijn gezin verbleven. Gedurende twee en een half jaar had ze een rustig leven en had ze geen enkel contact meer met A. (...) en M. (...), de vaders van jou en je broer. Hoewel jullie allen een sociale uitkering kregen van de gemeente Preshevë, had je familie het financieel niet gemakkelijk omdat zowel je grootmoeder, de broer van je moeder als diens echtgenote medische problemen kenden. Vooral je nonkel wou een rustig leven leiden en hij was dan ook niet geheel gediend van jullie aanwezigheid. Meermaals schold hij je moeder uit en verschillende keren gaf hij haar een mep. Om de situatie te laten bekoelen ging je moeder vaak op bezoek bij haar twee zussen of bij de schoonfamilie van haar broer in Macedonië. In maart 2018 liet haar broer je moeder verstaan dat jullie niet langer bij hen konden blijven. Je moeder verliet hierop haar ouderlijke woning samen met jou en je broer. Jullie verbleven gedurende een week afwisselend bij haar twee zussen. Daarna overnachtten jullie nog een aantal keer in een hotel. Je moeder besloot om Servië opnieuw te verlaten en op 17 maart 2018 nam zensamen met de bus naar België. Ze verzocht uiteindelijk op 21 maart 2018 om internationale bescherming. Bij een eventuele terugkeer naar Servië vreesde je moeder nergens terecht te kunnen. Bovendien had ze schrik dat A. (...) je broer zou afnemen en in een weeshuis zou steken. Ze wist niet of A. (...) in augustus 2018 is vrijgekomen uit de gevangenis. Op 21 februari 2019 nam het Commissariaat-generaal in het kader van het verzoek van je moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Enkele tegenstrijdigheden in de verklaringen van je moeder ondermijnden de geloofwaardigheid van haar problemen met jouw vader en die van Dijamant, die haar bovendien de laatste tweeëneenhalf jaar voor jullie vertrek naar België niet lastigvielen en die nooit legale stappen ondernamen om jullie te erkennen of het hoederecht of bezoekrecht te bekomen. Daardoor waren ook de problemen met haar broer niet aannemelijk. Daarenboven werd vastgesteld dat je moeder niet aannemelijk maakte dat, indien ze bij terugkeer naar Servië met haar ex-partners of haar broer toch nog problemen zou krijgen, zij geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Tot slot bleek uit de verklaringen van je moeder niet dat zij bij terugkeer naar Servië nergens terecht zou kunnen of dat er in Servië voor haar geen of onvoldoende mogelijkheden zouden zijn om een zelfstandig leven uit te bouwen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen integraal bevestigd in haar arrest van 2 september 2019. Jullie bleven in België en op 4 oktober 2019 diende je moeder in jouw naam en die van je broer D. (...) een verzoek om internationale bescherming in. Je verklaarde dat je niet naar Preshevë wil terugkeren omdat niemand van jou en je moeder en broer houdt. Ter staving van je verzoek legde je een foto neer waarop je vader is afgebeeld, een document van de gemeente Preshevë aangaande de inschrijving van je broer (dd. 17.05.2010), een document van de sociale dienst van Preshevë betreffende jullie gezinssituatie (dd. 21.09.2018) en een document van de lokale gemeenschap van Norcë aangaande de problemen van je moeder (dd. 01.03.2019).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verzoek dd. 21 maart 2018, waarvoor de beslissing definitief is. Je moeder verklaarde bang te zijn voor je vader en de vader van Q. (...), en ook problemen te hebben gekend met haar eigen familie. Ze stelde door hen te zijn buitengezet en nergens terecht te kunnen. Jij verklaarde dat niemand houdt van jouw moeder en jou en je broer (CGVS, p. 2). Wat betreft de opmerking van je advocaat dat jullie tot een minderheid behoren (CGVS, p. 3), wordt vastgesteld dat nergens uit de verklaringen van je moeder blijkt jullie ooit problemen kenden met de Servische autoriteiten.

Wat de algemene situatie in de regio Zuid-Servië betreft, blijkt bovendien uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 14 augustus 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20180814.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat deze regio inderdaad

te kampen heeft met een doorgedreven militarisering, waarbij de aanwezigheid en het optreden van de Servische gendarmerie – een paramilitaire politie-eenheid die in 2001 werd opgericht – in het bijzonder heel wat weerstand oproept bij Albanese bewoners van de regio, die hen percipiëren als zijnde agressief en intimiderend. Dit is deels te wijten aan het feit dat zij zwaarbewapend in militaire uitrusting circuleren in de regio. Er zijn in het verleden ook gevallen geweest waarbij deze gendarmerie effectief haar boekje te buiten is gegaan in haar gedrag ten aanzien van Albanese burgers. Hiertegen werd uitvoerig en herhaaldelijk geprotesteerd. Lokale Albanese politieke leiders brachten dit meermaals ter sprake in hun contacten met de media en met nationale en internationale organisaties, alsook in hun overleg met de Servische regering. Aldus zijn uw verklaringen over (het algemeen functioneren van) deze gendarmerie niet in tegenspraak met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt.

Deze situatie geeft evenwel op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees voor vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet er sprake zijn van een individuele (gegronde) vrees voor vervolging. Jij en je moeder hebben zulks evenwel niet aannemelijk gemaakt, aangezien je moeder geen vrees voor de Servische autoriteiten aanhaalde.

De algemene situatie in de regio Preshevhë is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. In dit verband kan worden opgemerkt dat de veiligheidssituatie in de Preshevhë-vallei de afgelopen jaren over het algemeen rustig en stabiel is gebleven, enkele uitzonderlijke incidenten niet te na gesproken die de spanningen tussen de etnisch Albanese bevolking en de Servische overheid deden oplopen.

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De door jou neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. De foto van je vader en het feit dat je hem herkende bevestigt slechts dat jij weet hoe hij eruitziet (CGVS, p. 3). Het document van de gemeente Preshevhë aangaande de inschrijving van je broer (dd. 17.05.2010) en het document van de sociale dienst van Preshevhë dd. 21.09.2018 werden reeds door je moeder afgegeven in het kader van haar verzoek. Van het document van de lokale gemeenschap van Norcë dient de vraag gesteld te worden om welke reden je moeder het niet eerder afgaf, aangezien het gedateerd is op 1 maart 2019, terwijl de beroepsprocedure van haar verzoek lopende was. Het document heeft duidelijk een gesolliciteerd karakter: er wordt specifiek gevraagd aan de Belgische staat om haar steun te verlenen, het werd klaarblijkelijk opgesteld op vraag van je moeder en op basis van haar verklaringen, door een persoon met wie je moeder op Facebook bevriend is. Daarenboven gaat het inhoudelijk in tegen het document van de sociale dienst van Preshevhë, waaruit blijkt dat je moeder wel degelijk financiële steun ontving. De documenten kunnen dan ook niet volstaan om aan te tonen dat je moeder bij terugkeer naar Servië nergens terecht zou kunnen of dat er in Servië voor haar geen of onvoldoende mogelijkheden zouden zijn om een zelfstandig leven uit te bouwen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op de:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980 (hierna Vreemdelingenwet)

Schending van artikel 57/6, §3 van de Vreemdelingenwet

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoekende partijen betogen:

"Verwerende partij stelt ten onrechte dat verzoekende partij geen eiegen redenen zou hebben aangehaald die tot de ontvankelijkheid van het verzoek leiden. Zo verklaarde de heer D. (...) dat hij niet terug kan keren naar Servië omdat hij bang is meegenomen te worden door zijn vader, maar ook dat zij als Albanezen gediscrimineerd worden in Servië en altijd schrik hadden om opgepakt te worden door het Servische leger: p. 2 en 3 CGVS

(...)

Verwerende partij ontkent tevens niet dat er inderdaad discriminatie is ten aanzien van Albanezen in Servië en dat zij op vaak agressief en intimiderend optreden tegen de Albanese minderheid. Evenmin wordt ontkend dat het Servische leger effectief zijn boekje te buiten gaat ten aanzien van Albanese burgers:

(...)

De verwerende partij doet de klaarblijkelijk gronde vrees van deze minderjarige kinderen zondermeer van de hand door te stellen dat ze geen aanleiding geven tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Dergelijke redenering tart werkelijk alle verbeelding. Dat verzoekende partijen minderjarige kinderen zijn, van een moeder die alleenstaande is, dat zij als bastaardkinderen worden gezien en behoren tot de Albanese minderheid in Servië, wordt niet betwist door verwerende partij. Evenmin wordt betwist dat zij nergens naartoe kunnen en op straat zouden terecht komen in Servië.

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik een onderzoek gevoerd naar het specifiek profiel van de minderjarige kinderen, naar hun geuite vrees voor discriminatie door de Servische autoriteiten en naar de omstandigheden waarin zij zullen terecht komen.

Verzoekende partijen menen dan ook dat verwerende partij ten onrechte toepassing heeft gemaakt van artikel 57/6 §3 van de Vreemdelingenwet om de asielaanvraag onontvankelijk te verklaren.

Minstens diende verwerende partij de aanvraag van verzoekende partijen onontvankelijk te verklaren en een ten gronde onderzoek te voeren naar hun vrees.

Zoals blijkt uit verschillende rapporten worden er nog steeds 'hatecrimes' gepleegd tegen Albanezen, het zinloos geweld komt er haast dagelijks voor:

(...)

Verwerende partij is bijzonder onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielrelaas van verzoekende partijen en heeft op geen enkel ogenblik rekening gehouden met het bijzonder kwetsbaar profiel van verzoekende partijen en hun schrijnende situatie."

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande om hen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht gesteld wordt dat aan de in hunner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.3. De bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

Verzoekende partijen benadrukken opnieuw hun profiel als buitenechtelijke kinderen van een alleenstaande moeder die nergens naar toe kunnen en op straat terecht dreigen te komen. Eveneens herhalen zij de angst dat verzoeker zou worden meegenomen door zijn vader.

Dient echter te worden vastgesteld dat zij hun verzoek om internationale bescherming daarmee baseren op dezelfde gronden als degene die eerder reeds door hun moeder werden aangevoerd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Bij arrest nr. 225 589 van 2 september 2019 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, opgenomen in het administratief dossier, werd hieromtrent geoordeeld dat deze elementen niet kunnen leiden tot de toekenning van internationale bescherming. Tegen dit arrest werd geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg geniet dit kracht van gewijsde.

Verzoekende partijen herhalen daarnaast dat zij tot de Albanese minderheid behoren en dat zij omwille hiervan vrezen te worden gediscrimineerd en opgepakt door het Servische leger. Verzoekende partijen weerleggen te dezen de terecht vaststelling echter vooreerst niet dat uit de verklaringen van hun moeder nergens blijkt dat zij ooit problemen kenden met de Servische autoriteiten. Verder wordt in de bestreden beslissingen in het kader van het voorgaande met recht gemotiveerd als volgt:

“Aansluitend kan wat de algemene situatie in de regio Zuid-Servië betreft, verwezen worden naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 14 augustus 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20180814.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat deze regio inderdaad te kampen heeft met een doorgedreven militarisering, waarbij de aanwezigheid en het optreden van de Servische gendarmerie – een paramilitaire politie-eenheid die in 2001 werd opgericht – in het bijzonder heel wat weerstand oproept bij Albanese bewoners van de regio, die hen percipiëren als zijnde agressief en intimiderend. Dit is deels te wijten aan het feit dat zij zwaarbewapend in militaire uitrusting circuleren in de regio. Er zijn in het verleden ook gevallen geweest waarbij deze gendarmerie effectief haar boekje te buiten is gegaan in haar gedrag ten aanzien van Albanese burgers. Hiertegen werd uitvoerig en herhaaldelijk geprotesteerd. Lokale Albanese politieke leiders brachten dit meermaals ter sprake in hun contacten met de media en met nationale en internationale organisaties, alsook in hun overleg met de Servische regering. Aldus zijn uw verklaringen over (het algemeen functioneren van) deze gendarmerie niet in tegenspraak met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt.

Deze situatie geeft evenwel op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees voor vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet er sprake zijn van een individuele (gegronde) vrees voor vervolging. Jij en je moeder hebben zulks evenwel niet aannemelijk gemaakt, aangezien je moeder geen vrees voor de Servische autoriteiten aanhaalde.

(...)

Wat de algemene situatie in de regio Zuid-Servië betreft, blijkt bovendien uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 14 augustus 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20180814.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat deze regio inderdaad

te kampen heeft met een doorgedreven militarisering, waarbij de aanwezigheid en het optreden van de Servische gendarmerie – een paramilitaire politie-eenheid die in 2001 werd opgericht – in het bijzonder heel wat weerstand oproept bij Albanese bewoners van de regio, die hen percipiëren als zijnde agressief en intimiderend. Dit is deels te wijten aan het feit dat zij zwaarbewapend in militaire uitrusting circuleren in de regio. Er zijn in het verleden ook gevallen geweest waarbij deze gendarmerie effectief haar boekje te buiten is gegaan in haar gedrag ten aanzien van Albanese burgers. Hiertegen werd uitvoerig en herhaaldelijk geprotesteerd. Lokale Albanese politieke leiders brachten dit meermaals ter sprake in hun contacten met de media en met nationale en internationale organisaties, alsook in hun overleg met de Servische regering. Aldus zijn uw verklaringen over (het algemeen functioneren van) deze gendarmerie niet in tegenspraak met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt.

Deze situatie geeft evenwel op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees voor vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet er sprake zijn van een individuele (gegronde) vrees voor vervolging. Jij en je moeder hebben zulks evenwel niet aannemelijk gemaakt, aangezien je moeder geen vrees voor de Servische autoriteiten aanhaalde.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zij voeren ter weerlegging van deze motieven in wezen immers geen argumenten aan. Evenmin leggen zij informatie neer of leggen zij verklaringen af waaruit in hunner hoofde het bestaan van enige concrete vrees voor vervolging kan worden afgeleid ten aanzien van de Servische autoriteiten.

Waar verzoekende partijen wel wijzen op een incident waarbij twee Albanezen door enkele Serviërs in elkaar geslagen werden, dient verder te worden opgemerkt dat uit dit incident, en de informatie die zij hierover aanreiken, te meer nu de president van Servië dit incident expliciet veroordeelde, geenszins kan worden afgeleid dat de algehele situatie in (Zuid-)Servië van dergelijke aard zou zijn dat deze voor leden van de Albanese minderheid op zich het risico met zich zou brengen om te worden gevisieerd of vervolgd. Het tegendeel blijkt daarenboven duidelijk uit de voormelde, door verweerder gehanteerd landeninformatie (p.20-21). Verzoekende partijen brengen voorts niet één objectief en dienstig element aan waaruit blijkt en tonen bijgevolg in het geheel niet aan dat, waar, wanneer, waarom, met wie en in welke omstandigheden zij problemen zouden riskeren met hun (Servische) medeburgers. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat, zo al aangenomen zou kunnen worden dat verzoekende partijen werkelijk slachtoffer zouden dreigen te worden van zulke feiten, *quod non*, dan nog uit zowel de voormelde landeninformatie als de vaststellingen gedaan in het hoger aangehaalde arrest van de Raad, geveld ten aanzien van de moeder van verzoekende partijen, genoegzaam blijkt dat zij in Servië beschikken over de nodige beschermingsmogelijkheden.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen verder volledig onverlet waar omtrent de algemene (veiligheids-)situatie in hun land en regio van herkomst gemotiveerd wordt:

“De algemene situatie in de regio Preshehvë is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. In dit verband kan worden opgemerkt dat de veiligheidssituatie in de Preshehvë-vallei de afgelopen jaren over het algemeen rustig en stabiel is gebleven, enkele uitzonderlijke incidenten niet te na gesproken die de spanningen tussen de etnisch Albanese bevolking en de Servische overheid deden oplopen.”

Deze motieven zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze volledig onverlet laten en niet aantonen dat de informatie waarop deze motieven schragen niet langer actueel zou zijn, onverminderd gelden.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, opgenomen in de mappen ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen terecht besloten dat verzoekende partijen geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerst lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen en dient het beroep te worden verworpen.

3.4. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT